

CATECISME LITÚRGIC

LA SANTA MISSA

—*Moltes vegades he sentit parlar de la gran dignitat i excel·lència de l'altar, lloc on s'ofereix la Santa Missa. ¿Em voldria explicar avui alguna cosa?*

—Verament que, per ésser el lloc on s'ofereix el Sant Sacrifici de la Missa, és gran i excel·lent la dignitat de l'altar i constitueix la part més noble del temple cristià.

L'altar—veritable centre de tot el culte litúrgic—és inseparable de la idea i acció del Sacrifici, i sempre, àdhuc entre els jueus i pagans, ha estat la suprema expressió del culte a la Divinitat. És com el gran seient de la Majestat de Déu que santifica la víctima, i per on ens ve a nosaltres tot contacte amb la Divinitat.

En la Sagrada Escripura es troba mencionat moltes vegades l'altar com el lloc propi del Sacrifici. I així Caf i Abel ja ofereixen llurs sacrificis sobre un altar; Noé, al sortir de l'arca, edificà un altar al Senyor, on oferí el seu sacrifici; Abraham preparà l'altar per a immolar el seu fill Isaac; en el Tabernacle de Moissès i en el Temple de Salomó hi havia dos altars—el dels *perfums* i el dels *holocaustes*—tots dos molt sumptuosos, i fou el mateix Déu qui donà aquest precepte general al seu poble: *Erigireu a Mi un altar damunt la terra i oferireu sobre d'ell els holocaustes* (Exod., XX, 24).

—*¿I quin fou el primer altar del Nou Testament?*

—El primer altar del Testament fou la *taula* damunt la qual nostre Senyor Jesucrist instituí la Sagrada Eucaristia. Aquest altar era de fusta, com també eren de fusta els altars usats pels Apòstols i primers Sacerdots durant les persecucions, fins que el Papa Sant Silvestre (segle IV) determinà fossin de pedra.

—*I allò que se'n diu el retaule, tan ric en ornamentació en algunes de les nostres Esglésies, que constitueix de vegades una veritable joia d'art, ¿forma també part de l'altar?*

—El retaule, per molt artístic que sigui, de cap manera forma part de l'altar, i fou introduït en temps de màxima decadència litúrgica, arribant algunes vegades a eclipsar la preponderància del mateix altar, al qual veiem convertit en un senzill pedestal d'un gran monument, convertint-se l'accessori en principal.

—*¿Què és, doncs, el que constitueix el ver altar?*

—L'altar està format únicament per la pedra consagrada, que porta al mig una concavitat amb les relíquies d'algun Sant, vestigi encara dels temps de les Catacumbes, quan els altars els solien erigir damunt els sepulcres dels màrtirs.

—*¿I quina cosa ens vol representar l'altar?*

—L'altar ve a ésser el cor, diríem, de la vida cristiana, el veritable símbol de Crist, el qual, com diu l'Apòstol Sant Pau, forma la *pedra angular* de tota l'Església.